



Skatteministeriet

28. maj 2014
J.nr. 14-2537589

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hiermed sendes svar på spørgsmål nr. 504 af 2. maj 2014 (alm. del).

Morten Østergaard

/ Camilla Christensen



Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for effekten både på kort og lang sigt, herunder effekten på skatteprovenuet, hvis arvinger af driftsvirksomheders bo- og gaveafgift indefrys/udskydes uden forrentning, så overdragelse af driftsvirksomhed til næste generation kan ske uden at påvirke virksomhedens likviditet? I redegørelsen bedes det lægges til grund, at der skal betales almindelig bo- og gaveafgift af alle værdier uden for virksomhedens heder, ligesom der skal betales bo- og gaveafgift, hvis virksomhedens heder sælges, eller når overskud trækkes ud af virksomhedens heder.

Svar

Det bemærkes indledningsvis, at der allerede idag er adgang til henstand eller afdragsvis betaling i op til 15 år af bo- og gaveafgift, når arven eller gaven består af en erhvervsvirksomhed, og det skønnes rimeligt af hensyn til kapitalforholdene i virksomhedens heder og dennes fortsatte beståen, samt for hovedaktionæraktier og -andele. For fast ejendom er der ingen tidsbegrænsning på henstandsperioden.

Henstandsordningen blev senest gennemført i forbindelse med aftalen om Vækstplan DK fra juni 2013 mellem regeringen (S, RV og SF), V, KF og LA, hvor rentesatsen på henstandsbeløbet blev nedsat fra 1 pct. over diskontoen, dog mindst 6 pct. p.a. til 1 pct. over diskontoen, dog mindst 3 pct.

En udskydelse af bo- og gaveafgiften uden forrentning, som skitseret i spørgsmålet, vil kræve yderligere afklaring af en række forhold. Det gælder først og fremmest, hvad der skal forstås ved driftsvirksomhed, herunder hvilket omfang finansielle aktiver og ejendomme skal kunne lægges ind i virksomhedens heder. Desuden skal det bl.a. konkretiseres, hvordan delsalg af virksomhedens heder skal håndteres, samt hvilke dispositioner der skal udløse betaling af afgiften i tilfælde, hvor virksomhedens heder drives i personligt regi henholdsvis i selskabsform.

Den omstændighed, at bo- og gaveafgiften skal betales, hvis virksomhedens heder sælges, eller når overskud trækkes ud af virksomhedens heder, vil endvidere kunne føre til uheldige indlåsnings effekter. Det vil være tilfældet, i det omfang aktiverne på grund af bo- og gaveafgiften ikke sælges videre til tredjemand, selvom et videre salg ud fra en samfundsøkonomisk eller erhvervsøkonomisk betragtning ville være optimalt. I modsætning til succession i aktieindkomstbeskatningen, vil udskydelse af bo- og gaveafgiften medføre, at den udskudte skat vokser ved hver overdragelse. På sigt kan den latente skat samlet set - dvs. udskudt indkomstskat samt bo- og gaveafgift - udgøre en meget stor del af virksomhedens egenkapital og nå et omfang, så et salg til tredjemand reelt ikke er en ulighed.

Som det også er fremgået af tidligere besvarelser til Skatteudvalget, foreligger der ikke tilgængelige statistiske oplysninger om bo- og gaveafgifter, der kan danne grundlag for et underbygget skøn over, hvor stor en andel af afgiftsprovenuet, der kan henføres til virksomhedsejere, og heller ikke hvilke typer af aktiver der indgår i afgiftsgrundlagene.

Hvis det inidlertid rent skønsmæssigt antages, at omkrings 25-30 pct. af grundlaget for bo- og gaveafgiften udgøres af erhvervsmæssige aktiver, hvor der vil kunne ske skattemæssig succession, kan den tilhørende afgift andrage i størrelsesordenen 1-1½ mio. kr. årligt, jf. besvarelsen af alm. delspørgsmål 1477 af 30. maj 2013. Skønnet er selvsagt forbundet med betydelig usikkerhed. Det er ved vurderingen bl.a. lagt til grund, at en ikke ubetydelig del af værdierne i boet med et væsentligt provenupotentiale skønnes at omfatte aktiver forbundet med erhvervsvirksomhed.

En udskydelse af betalingen af bo- og gaveafgiften vil på kort sigt medføre et umiddelbart mindre provenu for det offentlige i den ovenfor angivne størrelsesorden. Den varige virkning af afgiftsudskydelsen vil bestå af et rentetab for det offentlige, hvis der ikke skal ske en forrentning af de udskudte afgifter. Hertil kommer, at staten får en vis kreditrisiko knyttet til de situationer, hvor ejerne p.g.a. tab opstået i udskydelsesperioden ikke er i stand til at betale afgiften. Det er dog ikke muligt at kvantificere dette mindre provenu nærmere, men provenuvirkningen vil svare til den nævnte umiddelbare virkning, hvis skatteudskydelsen er meget langvarig.

Hvis adgangen til udskydelse af bo- og gaveafgift udstrækkes til også at omfatte erhvervsvirksomheder, som ikke kan overdrages med succession, vil de provenumæssige konsekvenser blive markant større.

En mulig læmpelse af bo- og gaveafgiften skal også ses i relation til, at andre typisk mere forvridende skatter alternativt kunne være læmpet i stedet, eller skal forhøjes, for at kunne finansiere læmpelsen af bo- og gaveafgiften.

Det synes i øvrigt vanskeligt at finde vægtige argumenter for, at en virksomhed skulle være mere lønsom og produktiv, alene fordi ejerne har en større formue bundet op i den.